

Archeologienota
Vooronderzoek zonder ingreep in de bodem
leper – Eigenheerdstraat

Programma van Maatregelen

Ons kenmerk :	ORTEC2302148
Auteurs :	Maarten Praet Ward Decramer Alexander Doucet
Datum verslag :	9 januari 2024
Projectcode Onroerend Erfgoed :	2023K210
Wettelijk depot :	D/2023/15.001/145

Coverfoto: het terrein gesitueerd op de Ferrariskaart (ca. 1777; bron: AGIV)

Auteurs & autorisatie:

Maarten Praet (OE/ERK/Archeoloog/2020/00024)

Ward Decramer (OE/ERK/Archeoloog/2019/00023)

Alexander Doucet (OE/ERK/Archeoloog/2020/00003)

Terra Engineering & Consultancy nv (OE/ERK/Archeoloog/2020/00014)

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

Wettelijk depot: D/2023/15.001/145

INHOUDSTAFEL

Deel 2: Programma van maatregelen.....	4
1 Beschrijvend gedeelte	4
1.1 Administratieve gegevens	4
2 Gemotiveerd advies.....	6
3 Programma van maatregelen voor vooronderzoek met ingreep in de bodem.....	10
3.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen	10
3.2 Onderzoeksmethode en -strategie	11
3.3 Onderzoekstechnieken en -strategie	13
3.3.1 Proefputtenonderzoek	13
Ondertekening.....	16

Deel 2: Programma van maatregelen

1 Beschrijvend gedeelte

1.1 Administratieve gegevens

Projectcode Onroerend Erfgoed	2023K210 (bureauonderzoek)
Erkend archeoloog	Terra Engineering & Consultancy nv (OE/ERK/Archeoloog/2020/00014) Ward Decramer (OE/ERK/Archeoloog/2019/00023) Alexander Doucet (OE/ERK/Archeoloog/2020/00003)
Locatie	Provincie: West-Vlaanderen Gemeente: Ieper Adres: Eigenheerdstraat 8 (Fig. 1.1)
Kadastrale gegevens	Ieper, 1e afdeling, sectie F, nr. 526B3, 526D3, 526E3, 509S3, 509T3
Bounding Box	Punt 1: X = 15029, Y = 45159 Punt 2: X = 172085, Y = 172292
Oppervlakte projectgebied (binnen een archeologische zone)	14 358 m ²
Oppervlakte bodemingreep	2 328 m ²
Einddatum bureauonderzoek	9 januari 2024
Relevante termen¹	Ieper, Westhoek, stadscontext, archeologische zone, 13 ^{de} -eeuwse stadsuitbreiding, WOI, klooster, kruitmagazijn, middeleeuwen
Bebouwde zones	Het projectgebied is bebouwd met verschillende schoolgebouwen en fietsenstallingen. Er zijn hierbij geen kelders aanwezig.

¹ <https://thesaurus.onroenderfgoed.be>

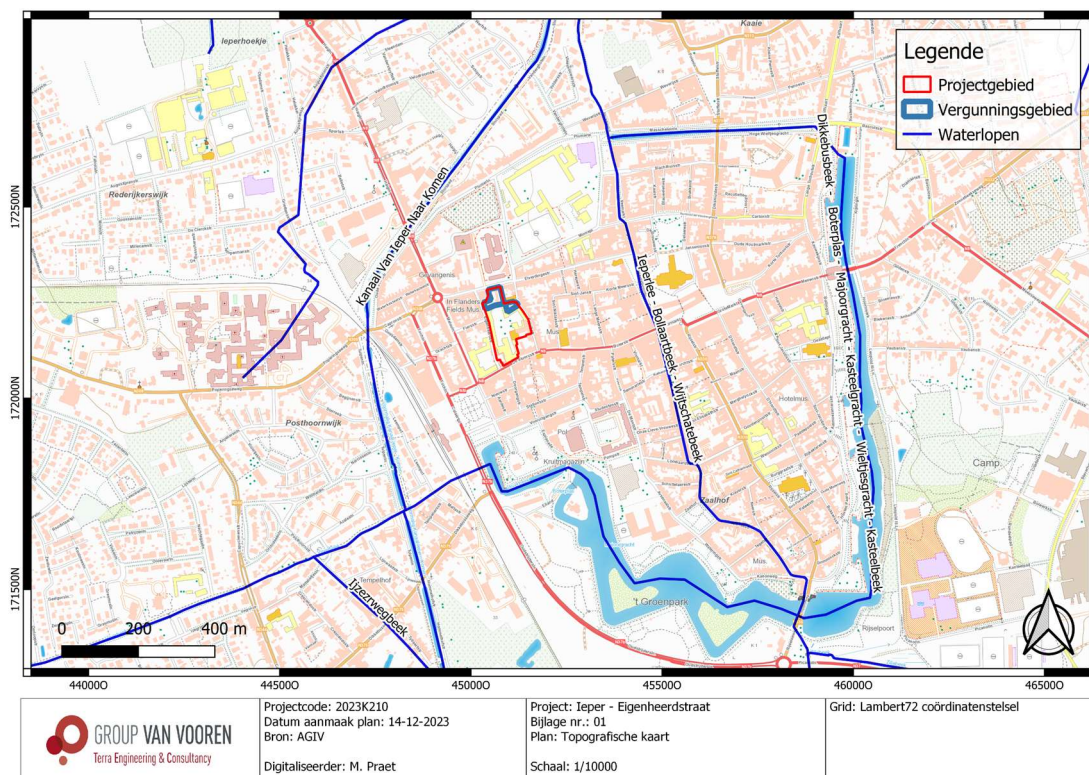

Fig. 2.1: Topografische kaart (2017) met situering van het projectgebied (© NGI).

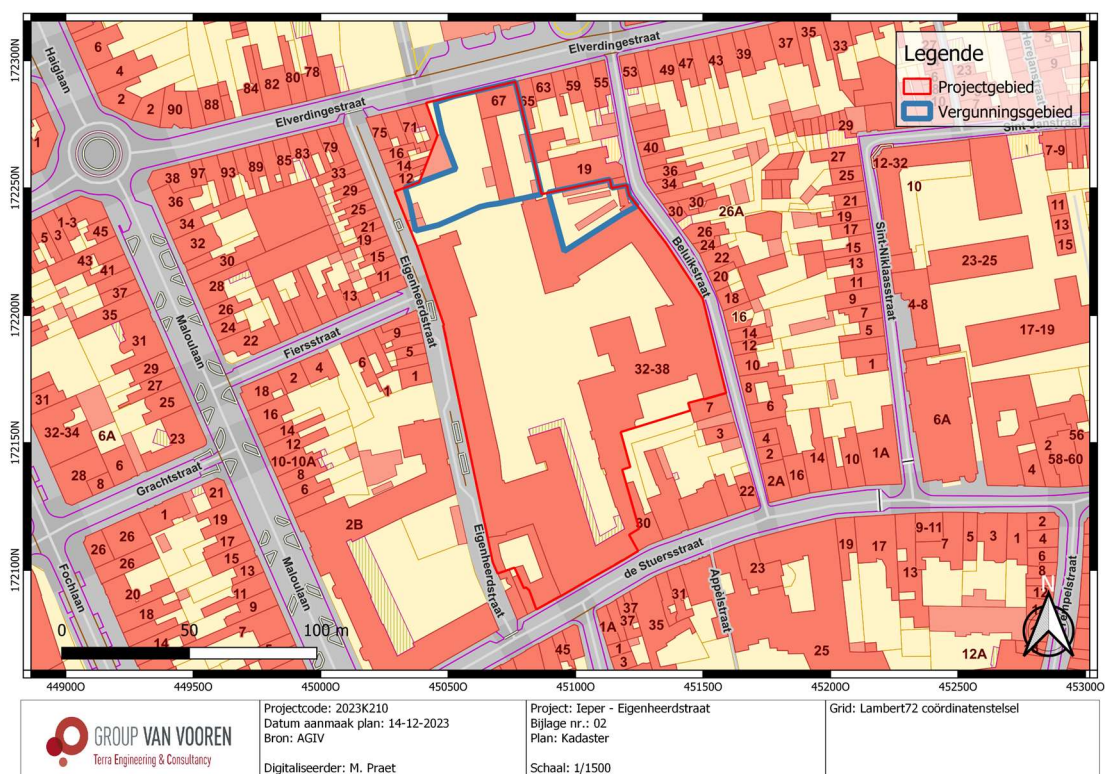

Fig. 2.2: Kadasterplan met situering van het projectgebied (© AGIV).

Fig. 2.3: Meest recente luchtfoto (2022) met situering van het projectgebied (© AGIV).

2 Gemotiveerd advies

De geplande werken zullen in 3 fasen worden uitgevoerd waaraan 2 omgevingsvergunningen zullen worden gekoppeld. De eerste fase omvat de sloop van de bestaande bebouwing binnen het vergunningsgebied evenals de oprichting van een nieuw schoolgebouw en bijhorende omgevingswerken. Tijdens de tweede fase zal een fietsenberging en lockerzone worden opgericht ten westen van het nieuwe gebouw van Fase 1. Tot slot zal voor de derde fase een grootkeuken worden opgericht ten zuidoosten van Fase 1 en 2. De oprichting van de grootkeuken wordt binnen een tweede omgevingsvergunning behandeld². Een meer gedetailleerde beschrijving van de geplande werken is terug te vinden in het Verslag van Resultaten. De oorspronkelijke plannen worden in bijlage toegevoegd.

De onderzoekslocatie bevindt zich in de 13de-eeuwse stadsuitbreiding van Ieper, tussen de Ieperlee en het kanaal van Ieper-Komen. Het terrein is te situeren op natte zandlemige gronden en alluviale afzettingen van de Ieperlee. Het projectgebied (21 à 22 mTAW) is gelegen op de overgang van de alluviale vlakte van de Ieperlee naar hogere en drogere gronden. Het quartairpakket heeft een dikte van ca. 5,80 à 6 m ten opzichte van 10 m ter hoogte van de Ieperlee.

De historische stadskern van Ieper is ontstaan langs de Ieperlee. Eerst werd de oostelijke oever in gebruik genomen ter hoogte van de Grote Markt (ca. 12de eeuw). In de 13de eeuw zou ook de westelijke oever in gebruik worden genomen en het projectgebied zou voor het eerst binnen de stadsomwalling van Ieper worden opgenomen.

² Na overleg met de opdrachtgever en omgevingsambtenaar werd besloten om één archeologienota op te stellen waarin alle fasen en omgevingsvergunningen worden behandeld op voorwaarde dat de geplande werken niet gewijzigd worden.

Op basis van historische, archeologische en cartografische bronnen kan een goede inschatting worden gemaakt van het landgebruik doorheen de tijd. Zo werden bij opgravingen in de nabije omgeving ontginningsskuilen, paalkuilen en afvalkuilen teruggevonden uit de volle middeleeuwen, duidend op rurale bewoning en ontginning net buiten de stadsrand. Het archeologisch onderzoek dat binnen de 13de-eeuwse stadsuitbreiding heeft plaatsgevonden toont aan dat er een grote densiteit aan archeologische sporen en complexe verticale stratigrafie wordt aangetroffen vanaf deze periode. Het gaat hierbij voornamelijk om muur- en funderingsresten, afvalkuilen, waterputten, ovens, etc. Eenzelfde archeologische verwachting kan worden opgesteld voor het huidige projectgebied.

Bovendien duiden cartografische bronnen erop dat het gebruik van het terrein vaak verandert doorheen de tijd. De oudste cartografische bronnen (16de eeuw) geven een traditioneel stadsbeeld met woonhuizen langsheen de straten met achtertuinen. In de loop van de 17de eeuw wordt het Augustijnenklooster opgetekend in het noordoosten van het projectgebied, op de hoek van de Elverdingestraat en de Beluikstraat. Dit kan gerelateerd worden aan de historische bronnen die stellen dat de kloosterorden – waaronder de Augustijnen – na de godsdiensttroebelen een klooster oprichten binnen de stadsomwalling. Het klooster vertoont een traditioneel grondplan met kloosterkapel en een aangrenzende vierkante kloostergang. Ook in het zuiden van het projectgebied – in de zone waar geen bodemingrepen zullen plaatsvinden – staat een klooster opgetekend. Diverse cartografische bronnen uit de 17de en 18de eeuw tonen aan hoe de kloostersite zich verder uitbreidt naar het westen toe en mogelijk ook binnen het projectgebied te situeren is. Hoewel er geen begraafplaatsen zijn opgetekend rondom het kloosterdomein valt het niet uit te sluiten dat er nog menselijke resten kunnen worden aangetroffen die tot het klooster behoren.

Na de Franse Revolutie (1789) werd het klooster afgebroken en kwamen er grote terreinen vrij binnen de stadskern van Ieper. Een kaart uit 1835 vermeldt een kruitmagazijn met 175 ton munitie binnen het projectgebied. Mogelijk is dit kruitmagazijn te relateren aan het Hollands Bewind waarbij de stadsversterking werd vernieuwd en er diverse kazernes en kruitmagazijnen werden opgericht. In 1838-1839 is het kruitmagazijn verdwenen en wordt het projectgebied in gebruik genomen als school voor *wezen en gebrekkige meisjes*. Op een topografische kaart uit 1904 wordt dit afgebeeld als een centraal oost-west georiënteerd gebouw met schoolvleugels in het noordwesten en zuidoosten van het vergunningsgebied. Het zuidelijke deel van het projectgebied omvat woningen met achtertuinen.

Tijdens WO I zal Ieper sterk te lijden hebben onder hevige beschietingen en bombardementen, waarbij quasi alle bebouwing binnen het projectgebied wordt vernietigd. Tijdens het interbellum wordt Ieper heropgebouwd waaronder ook de school. Het grondplan is quasi identiek aan de situatie vóór WO I. Dit zou zo blijven tot de jaren '70. Een luchtfoto uit 1971 toont aan dat het terrein sterk gelijkaardig is aan de huidige situatie. De bebouwing in het noordoosten van het vergunningsgebied werd in deze periode opgetrokken. Op de topografische kaarten van de jaren '80 wordt ook een kapel opgetekend binnen het projectgebied. Mogelijk gaat het om een schoolkapel.

De verzamelde aardkundige, historische en archeologische gegevens leiden tot de vaststelling dat er een hoog archeologisch potentieel is ter hoogte van het projectgebied voor waarden uit de volle middeleeuwen t.e.m. de nieuwe tijd. In de omgeving van het terrein werden reeds meerder archeologische onderzoeken uitgevoerd waarbij veelal archeologische sporen vanaf de Volle maar vooral vanaf de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd werden aangetroffen.

De geplande werken worden in twee fasen uitgevoerd. De eerste fase omvat de sloop- en oprichting van een schoolgebouw aan de noordzijde van het projectgebied. Voor de aanleg van de vloerplaat wordt een bodemingreep van 55 cm-mv voorzien, met ter hoogte van de liftkoker (1,40 m-mv) en de paalfunderingen diepere verstoringen. In een tweede fase zal in het noordoosten van het projectgebied een grootkeuken worden gebouwd. De werkwijze hiervoor is identiek aan fase 1, hoewel er ook een kelder zal worden aangelegd tot 3m-mv. Aangezien de geplande werken potentiële archeologische resten bedreigen wordt een archeologisch vooronderzoek geadviseerd in de vorm van proefputten (zie Programma van Maatregelen).

Vermits de afwezigheid van archeologische waarden niet volledig kan uitgesloten worden, is verder archeologisch vooronderzoek zonder en met ingreep in de bodem noodzakelijk. Door de aanwezigheid van verharding en de gebouwen, kan een dergelijk archeologisch vooronderzoek niet adequaat uitgevoerd worden. Omwille hiervan wordt een **programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek** opgesteld. Dit uitgesteld vooronderzoek zal het hypothetisch hoge wetenschappelijk potentieel moeten aftoetsen aan empirische data omtrent de bewaringscondities en de aardkundige gesteldheid. Het potentieel op kennis- en datavermeerdering van het terrein zal zodoende afgewogen kunnen worden. Dit uitgesteld vooronderzoek zal starten met een landschappelijk bodemonderzoek om de bewaringsomstandigheden en eventuele verstoringen in kaart te brengen. Indien het terrein voornamelijk uit verstoorde en vergraven gronden bestaat, kan het terrein mogelijk vrijgegeven worden zonder vooronderzoek met ingreep in de bodem. Bij een goed bewaard bodemarchief, dienen de verdere onderzoekstappen van het vooronderzoek met ingreep in de bodem afgewogen te worden.

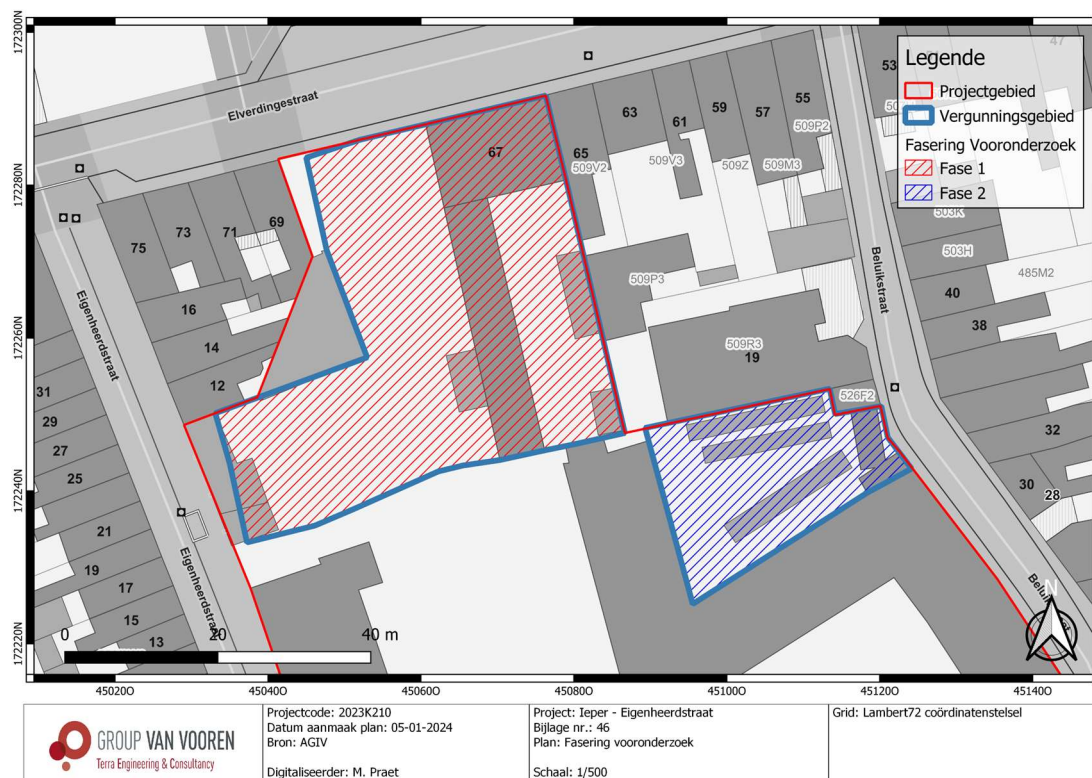

Fig. 2.4: Fasering verder onderzoek weergegeven op een luchtfoto (boven) en kadaster (onder) (@ AGIV).

3 Programma van maatregelen voor vooronderzoek met ingreep in de bodem

3.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Dit uitgesteld vooronderzoek heeft als doel het formuleren van uitspraken omtrent de aan- of afwezigheid van één of meerdere archeologische vindplaatsen en de inschatting van het potentieel op archeologische data- en kennisvermeerdering.

De volgende onderzoeksvragen zijn van toepassing:

Proefputtenonderzoek

- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie, ...)?
- Is er een aard(bodem)kundige verklaring voor de partiële afwezigheid van archeologische sporen?
- Welke archeologisch relevante sporen zijn er aanwezig?
- Wat is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettings, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Kunnen de aangetroffen sporen gerelateerd worden aan potentiële structuren die op de historische kaarten zijn aangegeven zoals het Augustijnenklooster en/of een kruitmagazijn?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten? Zo ja:
 - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
 - Wat is de omvang?
 - Komen er oversnijdingen voor?
 - Wat is het geschatte aantal individuen?
 - Kunnen de aangetroffen begravingen gerelateerd worden aan het Augustijnenklooster?
- Hoe kunnen de archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de wetenschappelijke waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud *in situ*)?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet *in situ* bewaard kunnen blijven:
 - Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?

- Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
 - Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
 - Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?
- Wat is de te volgen strategie bij een vervolgonderzoek?

Het vooronderzoek kan in zijn geheel als volledig worden beschouwd als er voldoende informatie gegenereerd is om:

- een nota met het oog op aktename op te maken die de hoofdwarschijnlijke afwezigheid van een archeologische site afdoende staft.
- een nota met het oog op aktename op te maken die het ontbreken van potentieel op kennis-en/of datavermeerdering afdoende staft.
- een nota met het oog op aktename op te maken die de onmogelijkheid van een behoud *in situ* staft en een plan van aanpak hiervoor biedt.
- een nota met het oog op aktename op te maken die de mogelijkheid voor een behoud *in situ* staft en een plan van aanpak hiervoor biedt.

3.2 Onderzoeksmethode en -strategie

De keuze van de onderzoeksmethodes voor verder vooronderzoek (zonder en met ingreep) en het wel/niet uitvoeren van deze onderzoeken, worden gebaseerd op de volgende vier criteria:

1. Is het mogelijk deze methode toe te passen op dit terrein (ook kosten-baten)?
2. Is het nuttig deze methode toe te passen op dit terrein?
3. Is het overdreven schadelijk voor het bodemarchief om de methode toe te passen op het terrein?
4. Is het noodzakelijk om deze methode toe te passen op dit terrein (ook kosten-baten)?

Tabel 2.1: Afweging archeologisch vooronderzoek ZONDER ingreep in de bodem

Methode	Nuttig en noodzakelijk	Motivering
Landschappelijk bodemonderzoek	Nee	Het is niet nuttig/noodzakelijk om deze onderzoeksmethode toe te passen gezien de ligging in een stadscontext en de verwachting naar een complexe verticale strategie.
Geofysisch onderzoek	Nee	Het is niet nuttig/noodzakelijk om deze onderzoeksmethode toe te passen op dit terrein. Dit onderzoek is niet aangewezen omdat het geofysisch onderzoek geen gegevens met betrekking tot de chronologie van de eventueel gedetecteerde fenomenen kan opleveren. Deze methode is vooral nuttig op terreinen waar ondergrondse lineaire bodemsporen en (muur)constructies met hoge graad van zekerheid worden verwacht op basis van het bureauonderzoek. Dit is niet van toepassing voor het betreffende projectgebied.
Veldkartering	Nee	Het is niet nuttig/noodzakelijk om deze onderzoeksmethode toe te passen op dit terrein. Het terrein is volledig voorzien

		van tuinlandschap, verhardingen en verschillende gebouwen. De opgestelde onderzoeksvragen dienen op basis van een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem beantwoord te wordend, waardoor een veldkartering kostenbaat niet noodzakelijk blijkt. Het bureauonderzoek leverde immers ook geen gekende archeologische waarden op uit de buurt die een dergelijke methode wel nuttig/noodzakelijk zouden maken.
--	--	--

Tabel 2.2: Afweging archeologisch vooronderzoek MET ingreep in de bodem

Methode	Nuttig en noodzakelijk	Motivering
Archeologisch booronderzoek	Nee	Uit het bureauonderzoek blijkt dat het terrein zich niet in een gunstige landschappelijke ligging voor het aantreffen van waarden uit de Steentijd bevindt.
Proefputtenonderzoek i.f.v. Steentijd artefactensites	Nee	Uit het bureauonderzoek blijkt dat het terrein zich niet in een gunstige landschappelijke ligging voor het aantreffen van waarden uit de Steentijd bevindt.
Proefputten en/of proefsleuven	Ja	Voor het opsporen van (pre)historische vindplaatsen met bodemsporen zonder complexe verticale stratigrafie is een proefsleuvenonderzoek de meest accurate onderzoekstechniek voor het verkrijgen van resultaten inzake de aan- of afwezigheid van een archeologische site. Voor vindplaatsen met bodemsporen mét een complexe verticale stratigrafie is dit een proefputtenonderzoek. Door middel van een machinaal proefputten- en/of proefsleuvenonderzoek kan immers op een snelle en efficiënte wijze een inschatting gemaakt worden van de bewaringstoestand van de eventueel aanwezige archeologische waarden voor wat betreft de geselecteerde zone van het proefsleuvenonderzoek. Aangezien het projectgebied gelegen is in een historische stadskern, is er een verwachting naar een complex verticale stratigrafie. Op basis van dit onderzoek wordt minstens 12,5 % van het onderzoeksareaal onderzocht door middel van proefputten.

De onderzoeksdoelen zijn succesvol bereikt wanneer de vooropgestelde onderzoeksvragen en de bijkomende onderzoeksvragen die opgesteld worden naar aanleiding van elk assessment zijn beantwoord.

3.3 Onderzoekstechnieken en -strategie

Het archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem kan pas van start gaan als de aanwezige gebouwen gefaseerd bovengronds verwijderd zijn. Er worden volgens het inplantingsplan noch bomen, noch verhardingen, noch gebouwen behouden. De gebouwen mogen ook slechts tot maaiveld niveau afgebroken worden. Vloerplaten, kelders etc. mogen enkel weggebroken worden onder toezicht van een archeoloog in de vorm van een sloopbegeleiding.

Vanwege de potentiële trefkans op CTE uit WOI moet het archeologisch onderzoek onder begeleiding van een CTE-deskundige plaatsvinden. Rekening houdend met de fasering van de geplande werken zal het archeologisch vooronderzoek in twee fasen worden uitgevoerd. De eerste fase omvat het noordelijke deel van het projectgebied; de tweede fase omvat het zuidoostelijke deel. De eerste fase kan van start gaan na de sloop van de huidige bebouwing die voorzien wordt binnen de eerste omgevingsvergunning. De tweede fase kan pas van start gaan na de sloop van de huidige bebouwing en fietsenstallingen die voorzien wordt binnen de tweede omgevingsvergunning.

3.3.1 Proefputtenonderzoek

Het doel van een archeologisch vooronderzoek is niet alleen om inzicht te krijgen in de stratigrafie en diepte van de archeologisch relevante niveaus, maar ook om voor elk archeologisch relevant niveau afzonderlijk het kennispotentieel, en eventuele verdere maatregelen (opgraving, behoud in situ, vrijgave) met bijhorende timing en budget te bepalen.

Deze methode wordt uitgevoerd conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk 4.0 en is van toepassing voor sites met complexe verticale stratigrafie. Het doel van een archeologisch vooronderzoek is niet alleen om inzicht te krijgen in de stratigrafie en diepte van de archeologisch relevante niveaus, maar ook om voor elk archeologisch relevant niveau afzonderlijk het kennispotentieel, en eventuele verdere maatregelen (opgraving, behoud in situ, vrijgave) met bijhorende timing en budget te bepalen. Indien uit de bodemprofielen blijkt dat er op het terrein meerdere archeologisch relevante niveaus en/of waarden met een complexe verticale stratigrafie aanwezig zijn, dient men hier rekening mee te houden in het advies voor een archeologische opgraving. Het eerste vlak in de proefputten wordt aangelegd op een eerste leesbaar archeologisch niveau. Indien er meerdere archeologische niveaus aanwezig zijn, wordt elk niveau apart geregistreerd en gewaardeerd.

Voor de inplanting van de proefputten is rekening gehouden met de spreiding, archeologische verwachting en de te verwachten verstoringsgraad. Er worden acht proefputten gepland van 4 m x 4 m. Zes proefputten zijn binnen de contouren van fase 1 & 2 gelegen. Hierbij worden proefputten voorzien ter hoogte van de huidige bebouwing, verhardingen en tuinzone om zo een goed inzicht te verkrijgen in de verstoringsgraad binnen het projectgebied. Bijkomend werd rekening gehouden met de te verwachten archeologische resten zoals bebouwing aan de straatzijde in het noorden, mogelijke restanten van het Augustijnenklooster in het oosten en een mogelijk kruitmagazijn centraal binnen het projectgebied. Twee proefputten worden ingepland voor Fase 3. De oostelijke proefput werd ingepland ter hoogte van een groenzone; de westelijke proefput werd ter hoogte van de huidige bebouwing ingepland. Op deze manier wordt maximaal inzicht verkregen in de bewaringstoestand van het bodemarchief. Bij een totaal en ingrijpend verstoord bodemarchief kunnen de putten eventueel tijdens het aanleggen onderbroken worden, om dan vervolgens terug aan te leggen buiten de verstoorde zone. Indien deze keuze gemaakt wordt, dient dit beargumenteerd te worden door de veldwerkleider bij de rapportage van het proefputtenonderzoek.

De spreiding van de proefputten is zo dat er meteen gebiedsdekkend gewerkt kan worden en er gemakkelijk ca. 10% van zone van verder vooronderzoek onderzocht kan worden zoals bepaald in de Code van goede Praktijk. De proefputten worden machinaal uitgegraven door middel van een tandenloze graafbak op het eerste leesbare archeologische niveau. De graafmachine die gebruikt wordt voor het aanleggen van de proefputten is van een type dat toelaat zowel horizontale vlakken aan te leggen als de stratigrafie te volgen zonder schade toe te brengen aan de aangetroffen sporen.

De putwanden van proefputten worden grondig bekeken om aan te geven op welke niveaus er tijdens een eventuele opgraving opgravingsvlakken moeten worden aangelegd. De vlakken worden steeds gelinkt aan de putwandprofielen. Per proefput wordt minimaal één profielkolom (minimaal 1 m breed) aangelegd waarbij ca. 60 cm van de moederbodem zichtbaar is. Alle bodemprofielen worden opgekuist, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, sleufnummer, noordpijl en schaallat) en beschreven per horizont op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid.

De uitvoerders van het proefsleuvenonderzoek dienen niet te beschikken over specifieke en/of bijkomende competenties ten opzichte van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk 4.0. Afwijkingen ten aanzien van het programma van maatregelen en de Code van Goede Praktijk dienen opgenomen te worden in de rapportage met bijhorende motivering.

Bij de rapportage van het proefsleuven- en proefputtenonderzoek dient de uitvoerder elke afwijking ten aanzien van het programma van maatregelen en/of de vigerende Code van Goede Praktijk te vermelden en te beargumenteren in de rapportage.

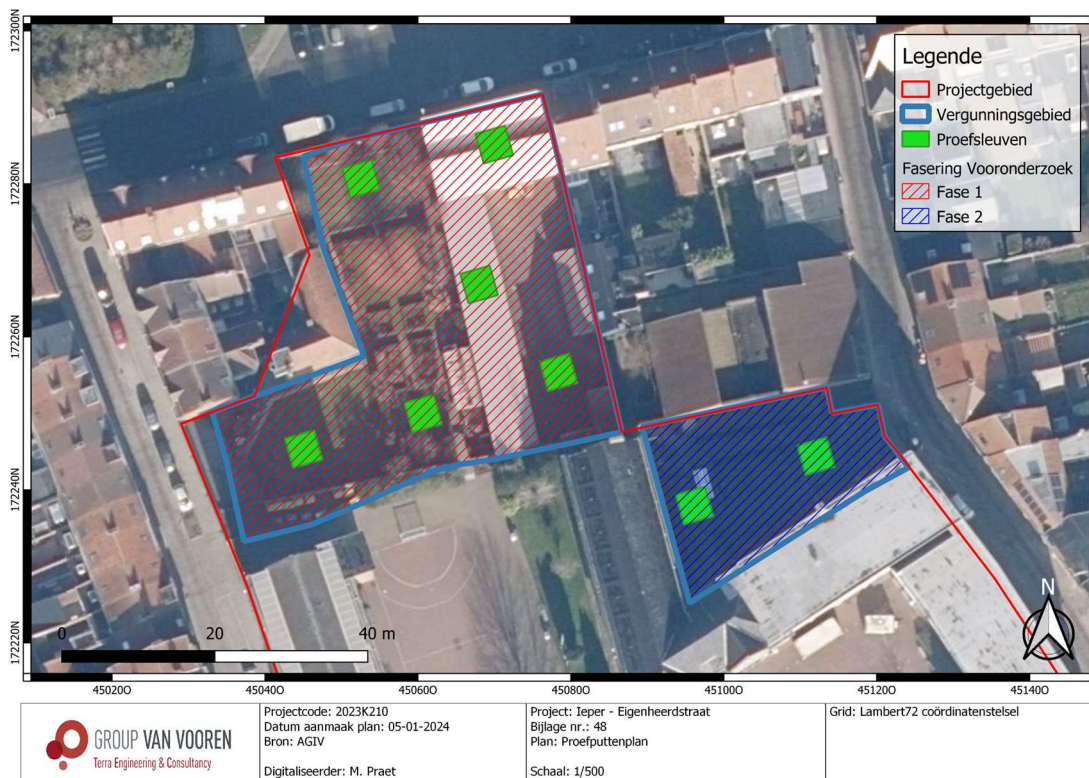

Fig. 2.5: Voorstel inplanting proefsleuven op de meest recente luchtfoto (© AGIV).

Fig. 2.6: Voorstel inplanting proefsleuven op het kadasterplan (© AGIV).

Ondertekening

TEC nv staat voor een kwaliteitsvolle aflevering van haar resultaten en onderzoeken, onder de voorwaarden zoals overeengekomen met de opdrachtgever. Aangezien TEC nv de informatie, aangeleverd door de opdrachtgever of derden, niet onafhankelijk kan verifiëren dragen deze informatie-leveranciers de verantwoordelijkheid voor de accuraatheid en de volledigheid van hun informatie.

Dit verslag mag niet gereproduceerd worden, behalve in volledige vorm, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit verslag mag niet vertaald worden, behalve door of in opdracht van Terra Engineering & Consultancy nv.

Voor verdere inlichtingen over voorliggend rapport kunt u contact opnemen met ons kantoor.

Sint-Truiden, 9 januari 2024.

Hoedanigheid	Naam	Handtekening
Auteur + Erkend archeoloog	Alexander Doucet	#SIGN_ADO
Nagelezen en goedgekeurd door + Erkend archeoloog	Ward Decramer	#SIGN_WDC
Teamleader Sint-Truiden	Maarten Dingenen	#SIGN_MDI
Naam van de operationeel verantwoordelijke TEC nv	Stijn Minne	#SIGN_SMI
Naam van de persoon die TEC nv rechtsgeldig kan vertegenwoordigen tegenover derden	Kristof Van Vooren vv LRJ Van Vooren Gedelegeerd Bestuurder	#SIGN_KVV